
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ
ΒΙΑΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ
ΟΠΛΟΚΑΤΟΧΗΣ

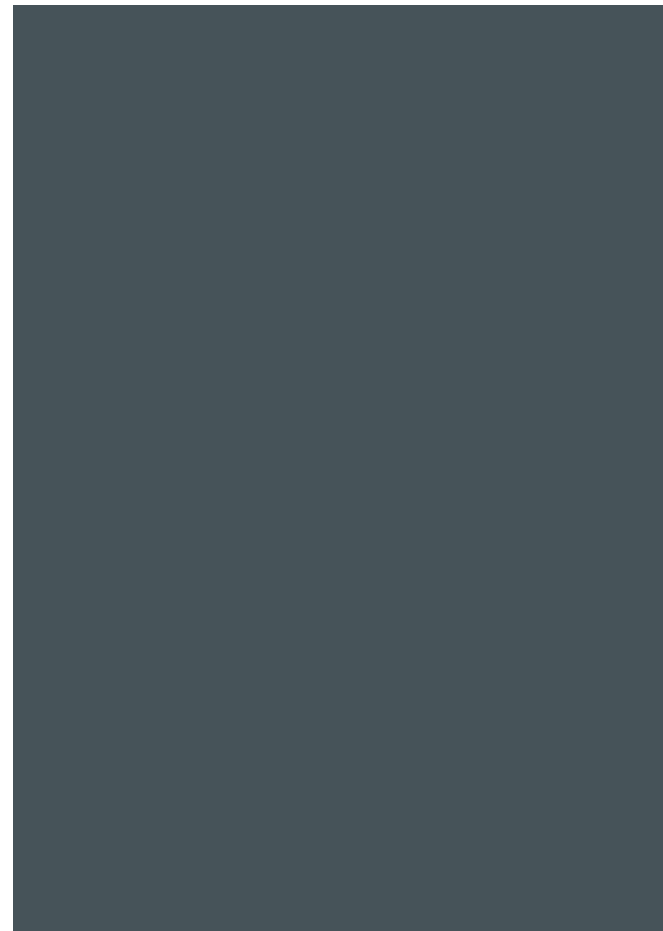
- ΠΕΤΣΟΥΛΗ ΑΓΑΠΗ Γ.Ν ΚΟΖΑΝΗΣ
- ΜΟΣΧΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ Γ.Ν ΚΟΖΑΝΗΣ

Εισαγωγή: Η έκθεση << Small Arms Survey >> του Ινστιτούτου Διεθνών και Αναπτυξιακών Μελετών που δημοσιεύθηκε το 2018, αναφέρει ότι από το 1 δισεκατομμύριο πυροβόλων όπλων της παγκόσμιας κυκλοφορίας ως το 2017, το 85 % βρίσκεται στην κατοχή πολιτών, το 13% σε στρατιωτικά οπλοστάσια και το 2% ανήκουν σε υπηρεσίες επιβολής νόμου. Στην Ελλάδα το 2017 αντιστοιχούσαν 17,63 όπλα ανά 100 κατοίκους. Σύμφωνα με την τρέχουσα νομοθεσία για να λάβει κάποιος άδεια οπλοκατοχής είναι απαραίτητη προϋπόθεση να μην πάσχει από οποιαδήποτε ψυχική νόσο και να μην είναι χρήστης ναρκωτικών ουσιών. Ενώ, δεν υπάρχει ανώτατο όριο ηλικίας για την έκδοση της και κάποιες άδειες μπορεί να έχουν διάρκεια έως και 10 έτη.

- **Σκοπός** της παρούσας μελέτης είναι η αξιολόγηση του κινδύνου βίαιής συμπεριφοράς, πριν την χορήγηση άδειας σπλοκατοχής.
- **Μέθοδος:** Βιβλιογραφική ανασκόπηση στις μηχανές αναζήτησης PubMed, Google Scholar

- **Αποτελέσματα** : Σύμφωνα με έρευνες οι κάτοχοι όπλου, συνδέονται με αυξημένο κίνδυνο ανθρωποκτονίας και αυτοκτονίας. Η αξιολόγηση κινδύνου βίαιης συμπεριφοράς ορίζεται ως η πρόβλεψη επικινδυνότητας προς εαυτό ή άλλους. Οι παράγοντες κινδύνου είναι το προηγούμενο ιστορικό αυτό ετεροκαταστροφικής συμπεριφοράς, η παραβατική συμπεριφορά, δημογραφικοί παράγοντες, στοιχεία προσωπικότητας (αντικοινωνική, ψυχοπαθητική προσωπικότητα), διαθεσιμότητα σε όπλα, ψυχιατρικό ιστορικό όπως η παρανοειδή σχιζοφρένεια και η χρήση ουσιών. Με τον σημαντικότερο προγνωστικό παράγοντα να είναι το προηγούμενο ιστορικό βίαιης συμπεριφοράς. Ακόμη αναφέρεται πως οι ειδικοί ψυχικής επικεντρώνονται κυρίως σε ερωτήσεις που αφορούν την αυτοκαταστροφική παρά την ετεροκαταστροφική συμπεριφορά . Επίσης υπάρχουν διάφορες κλίμακες αξιολόγησης, οι οποίες φαίνεται να είναι πιο αντικειμενικές από ότι μια κλινική αξιολόγηση (HCR-20, PCL, COVR, MMPI)
- **Συμπεράσματα**: Υπάρχουν πολλοί παράγοντες κινδύνου, για την αξιολόγηση της βίαιης συμπεριφοράς με τον σημαντικότερο να είναι το παλαιότερο ιστορικό βίας. Όπως επίσης η χρήση κλιμάκων αξιολόγησης, η δημιουργία πρωτοκόλλων από εξειδικευμένο προσωπικό , η μείωση διάρκειας της άδειας οπλοκατοχής, θα μπορούσε να συνεισφέρει στην μείωση του κινδύνου αυτοετεροκαταστροφικής συμπεριφοράς.

Βιβλιογραφία

- Aaron Karp. (2018). Small Arms Survey. Estimating Global Civilian held Firearms Numbers .
- Melamed, Y., Bauer, A., Kalian, M., Rosca, P., & Mester, R. (2011). Assessing the Risk of Violent Behavior Before Issuing a License to Carry a Handgun. *Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law*, 39(4), 543-548.
- Hepburn, L.M., & Hemenway, D. (2004). Firearm availability and homicide: A review of literature. *Aggression and Violent Behavior*, 9 (4), 417-440.